

A szamárgyermek

Donkey Child

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Boglárka Vermeki

 3

 Magyar [hu](#) / English [en](#)

Egy kislány volt az első, aki meglátta a távolból közeledő rejtélyes alakot.

...

It was a little girl who first saw the mysterious shape in the distance.

Ahogy az alak közelebb ért, a kislány észrevette,
hogy egy várandós nő közeledik.

...

As the shape moved closer, she saw that it was a
heavily pregnant woman.

Félénken közelebb ment a nőhöz. "Be kell fogadnunk magunk közé." - határozta el a kislány népe - "Biztonságba helyezük őt és a gyermekét is."

...

Shy but brave, the little girl moved nearer to the woman. "We must keep her with us," the little girl's people decided. "We'll keep her and her child safe."

Hamarosan megkezdődött a szülés. "Nyomj!" "Hozz
takarót!" "Vizet!" "Nyomjjjjj!!!"

...

The child was soon on its way. "Push!" "Bring
blankets!" "Water!" "Puuuuusssshh!!!"

De amikor meglátták a kisbabát, mindenki ijedve ugrott hátra. "Egy szamár?!"

...

But when they saw the baby, everyone jumped back in shock. "A donkey?!"

Az emberek veszekedni kezdtek. "Azt ígértük, hogy biztonságba helyezzük az anyát és gyermekét, ezt is kell tennünk." - mondták néhányan. "De szerencsétlenséget fognak hozni nekünk!" - mondták mások.

...

Everyone began to argue. "We said we would keep mother and child safe, and that's what we'll do," said some. "But they will bring us bad luck!" said others.

Nemsokára a nő megint egyedül maradt. Azon töpregett, hogy mit tegyen ezzel a furcsa gyermekkel, és mit tegyen magával.

...

And so the woman found herself alone again. She wondered what to do with this awkward child. She wondered what to do with herself.

Végül elfogadta, hogy a szamár az ő gyermeke. Ő pedig a szamár anyja.

...

But finally she had to accept that he was her child and she was his mother.

Ha a gyermek kisméretű maradt volna, máshogy alakult volna a történet. De a szamár csak nőtt. Addig-addig nőtt, amíg már nem fért rá az anyja hátára. És bárhogy is próbálkozott, nem tudott emberként viselkedni. Az anyukája gyakran volt fáradt és ideges miatta. Néha olyan munkákat adott neki, amiket állatok végeznek.

...

Now, if the child had stayed that same, small size, everything might have been different. But the donkey child grew and grew until he could no longer fit on his mother's back. And no matter how hard he tried, he could not behave like a human being. His mother was often tired and frustrated. Sometimes she made him do work meant for animals.

A szamár összezavarodott és nagyon mérges lett. Ezt sem, azt sem tudta jól csinálni. Nem volt ilyen sem és olyan sem. Olyan mérges volt, hogy egy nap az anyukáját úgy megrúgta, hogy a földre esett.

...

Confusion and anger built up inside Donkey. He couldn't do this and he couldn't do that. He couldn't be like this and he couldn't be like that. He became so angry that, one day, he kicked his mother to the ground.

A szamár nagyon elszégyellte magát. Olyan gyorsan futott el, ahogyan csak tudott.

...

Donkey was filled with shame. He started to run away as far and fast as he could.

Csak akkor állt meg, amikor már besötétedett. A szamár eltévedt. "IÁ?" - suttogta a sötétben - "IÁ?" - válaszolt a visszhang. Egyedül volt. A földön összegömbölyödött és nagyon nehezen, de végül elaludt.

...

By the time he stopped running, it was night, and Donkey was lost. "Hee haw?" he whispered to the darkness. "Hee Haw?" it echoed back. He was alone. Curling himself into a tight ball, he fell into a deep and troubled sleep.

Arra ébredt fel, hogy egy furcsa öregember bámulja. Belenézett az ember szemébe, és reménykedni kezdett.

...

Donkey woke up to find a strange old man staring down at him. He looked into the old man's eyes and started to feel a twinkle of hope.

Az öregember magával vitte, és sok a túléléshez szükséges dolgot tanított meg neki. A szamár szívesen hallgatta tanításait, és az öregember is szívesen hallgatta a szamarat. Segítettek egymásnak, és sokat nevettek együtt.

...

Donkey went to stay with the old man, who taught him many different ways to survive. Donkey listened and learned, and so did the old man. They helped each other, and they laughed together.

Egy reggel az öregember megkérte a szamarat,
hogy vigye fel egy hegy tetejére.

...

One morning, the old man asked Donkey to carry
him to the top of a mountain.

Aznap fent a felhők között aludtak el. A szamár azt álmodta, hogy az anyukája hívja, mert beteg. És amikor felébredt ...

...

High up amongst the clouds they fell asleep.
Donkey dreamed that his mother was sick and calling to him. And when he woke up...

... a felhők eltűntek az öreg emberrel együtt.

...

... the clouds had disappeared along with his friend,
the old man.

Tudta, hogy mit kell tennie.

...

Donkey finally knew what to do.

Megkereste az anyukáját, aki éppen az elveszett gyermekét siratta. Sokáig csak nézte egyik a másikat, majd szorosan megölelték egymást.

...

Donkey found his mother, alone and mourning her lost child. They stared at each other for a long time. And then hugged each other very hard.

A szamárgyermek és az anyukája megtanulták, hogyan éljenek együtt. Nemsokára más családok is költöztek melléjük.

...

The donkey child and his mother have grown together and found many ways of living side by side. Slowly, all around them, other families have started to settle.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

A szármagyermek

Donkey Child

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Boglárka Vermeki (hu)

